

Sygn. akt II Ca 430/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

PrzewodniczącySSO Marcin Miczke (spr.)

SędziowieSSO Anna Kulczewska-Garcia

SSR del. Monika Król-Poniatowska

Protokolantst. sekr. sąd. Monika Kwitowska

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014 r., w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego M. M.działającego przez matkę A. M.

przeciwko M. M. (1)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wągrowcu

z dnia 27 stycznia 2014 r.

sygn. akt VIII RC 442/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I. w ten tylko sposób, że oznacza płatność alimentów do 15 dnia każdego miesiąca;
2. w pozostałej części apelację oddala.

/-/ A. Kulczewska - Garcia/-/ M. Miczke/-/ M. Król - Poniatowska

UZASADNIENIE

Powód małoletni M. M.zastępowany przez matkę A. M.w pozwie z dnia 04.11.2013 r. domagał się podwyższenia od pozwanego M. M. (1)alimentów z kwoty 300 zł orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w C.z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt III RC (...)do kwoty 600 zł miesięcznie płatnych do rąk matki A. M.jako ustawowej przedstawicielki do dnia 15-go każdego miesiąca z góry poczynając od dnia 15 grudnia 2013 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. Małoletni powód wniósł nadto o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania matka powoda podała, iż od ostatniego wyroku w sprawie o alimenty znacznie wzrosły koszty utrzymania małoletniego. Małoletni od września 2013 r. rozpoczął naukę w gimnazjum, więc wzrosły koszty zakupu podręczników, odzieży i wyżywienia. A. M. podniosła, iż obecnie zasądzona kwota nie pokrywa już w wystarczającym stopniu wydatków małoletniego.

Pozwany M. M. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu pozwany w pierwszej kolejności podniósł, iż matka małoletniego powoda nie powiadomiła nawet pozwanego o okolicznościach zmiany nazwiska dziecka. Pozwany przyznał, iż wraz z upływem czasu wzrosły potrzeby małoletniego powoda, ale jednocześnie wniósł o uwzględnienie jego sytuacji rodzinnej i materialnej. Wskazał, iż obecnie jest bezrobotny i będzie otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych. Na utrzymaniu ma niepracującą żonę i trzy córki: K. M. (2,5 roku) oraz M. M. (2) i N. M. (po 7 lat). Zaznaczył, iż jego żona nie pracuje, ponieważ opiekuje się dziećmi. Jak dalej podał, on sam aktywnie poszukuje pracy, jednakże jest to bardzo trudne. Umowa o pracę nie została mu przedłużona ze względu na trudną sytuację finansową pracodawcy. Podał, iż jego rodzina utrzymuje się obecnie z zasiłku dla bezrobotnych oraz zasiłku rodzinnego wraz z dodatkiem rodzinnym w kwocie łącznej 369 zł. Otrzymuje również doraźną pomoc społeczną na żywność i nie ma żadnych dodatkowych źródeł dochodu. Do swoich miesięcznych wydatków zaliczył: woda i energia elektryczna – ok. 100-115 zł (ok. 300-330 zł co 2 miesiące), gaz – 30 zł (60 zł co 2 miesiące), opał – 100 zł (ok. 1.200 zł rocznie), ubezpieczenie OC samochodu i domu – ok. 46 zł (ok. 550 zł rocznie), podatek od nieruchomości – ok. 37 zł (ok. 443 zł rocznie), paliwo – ok. 250-300 zł, wydatki szkolne – 20-30 zł (wyprawka ok. 800 zł rocznie, ubezpieczenie 70 zł rocznie, składki szkolne), środki czystości i higieniczne, kredyty, pożyczki – 230 zł. Pozwany wskazał nadto, iż jego starsze córki uczęszczają do Szkoły Podstawowej w K., położonej ok. 3 km od miejsca zamieszkania i z uwagi na nie objęcie ich dowozem do szkoły muszą być codziennie odprowadzane lub dowożone do placówki. Ponadto, okazało się, że u córki N. pojawiła się nadwzroczność i dziecko wymaga specjalistycznej opieki lekarskiej i zakupu okularów.

W piśmie procesowym z dnia 20.01.2014 r. (data wpływu do Sądu) pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie powództwa w całości. Nadto, wskazał, iż ustalenie jego możliwości zarobkowych w odniesieniu do aktualnych zarobków w spółce (...) w W. jest całkowicie bezzasadne. Podkreślił, iż ww. spółka w okresie, w którym została rozwiązana z pozwanym umowa o pracę, ograniczyła zatrudnienie i problem ten dotyczył również pozwanego. W związku z tym, iż pozwanemu udało się uzyskać gwarancję zatrudnienia w P., wyraził on zgodę na rozwiązanie umowy na mocy porozumienia stron, w przeciwnym razie i tak otrzymałby wypowiedzenie umowy przez pracodawcę. Obecnie pozwany aktywnie poszukuje pracy i jest zarejestrowany w PUP w W.. Ponadto, odnośnie przedszkola dla dzieci wskazał, iż najbliższe przedszkole znajduje się w K. i ilość miejsc w nim jest ograniczona, a pierwszeństwo przyjęcia dziecka przysługuje określonej kategorii osób. Nadto, wskazał, iż matka małoletniego nigdy nie pracowała, a utrata świadczenia z ubezpieczenia społecznego świadczy o tym, że A. M. nie jest osobą niezdolną do pracy i może podjąć zatrudnienie.

Wyrokiem z dnia 27.01.2014 r. Sąd Rejonowy w Wągrowcu – VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w Chodzieży zasądził od pozwanego M. M. (1) na rzecz małoletniego powoda M. M. podwyższoną rentę alimentacyjną z kwoty 300 zł ustalonej wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 12.12.2008 r. w sprawie o sygn. akt III RC (...) do kwoty 350 zł poczynając od dnia 15 grudnia 2013 r., płatne do 10-go dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, do rąk matki A. M. – punkt I; w pozostałej części powództwo oddalił – punkt II; nie obciążył pozwanego kosztami postępowania sądowego – punkt III; wyrokowi w punkcie I nadał rygor natychmiastowej wykonalności – punkt IV.

Podstawą wskazanego rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu I instancji (k. 80-91).

Małoletni M. M. urodził się w dniu (...) i jest dzieckiem pochodzącym ze związku A. G. (później M.) oraz M. M. (1).

Ostatnie orzeczenie w przedmiocie ustalenia renty alimentacyjnej zapadło w dniu 12.12.2008 r., sygn. akt III RC (...), kiedy to wyrokiem Sądu Rejonowego w C. zasądzono od pozwanego M. M. (1) na rzecz małoletniego M. M. (wówczas G.) podwyższoną rentę alimentacyjną z kwoty 260 zł ustalonej ugodą zawartą w Sądzie Rejonowym w C. dnia 12.03.2007 r. w sprawie o sygn. akt III RC (...) do kwoty 300 zł, poczynając od października 2008 r., płatne do 15-go każdego miesiąca, do rąk matki A. M. (wówczas G.).

W tym czasie sytuacja stron kształtowała się następująco:

Małoletni M. M.(wówczas G.) miał skończone 8 lat, mierzył ok. 150 cm i uczęszczał do II klasy szkoły podstawowej. Małoletni bardzo często chorował na zakażenia dróg oddechowych (nawet 2 razy w miesiącu). Matka małoletniego A. M.(wówczas G.) chorowała na epilepsję i od 1992 r. była stale leczona w Poradni (...) w C.. Posiadała orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym, które ma charakter trwały (orzeczenie wydane na stałe). Od dnia 23.09.2008r. wymagała nadto leczenia w Poradni Chirurgicznej wskutek złamania V kości śródstopia lewego. A. M.pobierała rentę socjalną w wysokości 475,38 zł netto miesięcznie oraz otrzymywała zasiłek rodzinny na syna M.w kwocie 64 zł. Wraz z małoletnim synem zamieszkiwała u swojej matki i ojczyma i tytułem opłat związanych z mieszkaniem obowiązana była uiszczać kwotę 250 zł miesięcznie. Pozwany M. M. (1)w dniu 18.08.2007 r. zawarł związek małżeński z D. M.. Ze związku tego narodziło mu się wówczas dwoje dzieci, bliźnięta: M. M. (2)(ur. (...)) oraz N. M.(ur. (...)). Pozwany mieszkał wraz z żoną i dziećmi u teściów, gdzie rodzina zajmowała jeden pokój i korzystała z kuchni i łazienki. M. M. (1)był wówczas zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas określony (od dnia 01.02.2008 r.) w (...)sp. z o.o. w W.na stanowisku samodzielnego spawacza. Z tytułu zatrudnienia otrzymywał wynagrodzenie w przeciętnej wysokości 1.413,20 zł netto. Wcześniej pracował w ww. firmie na stanowisku pracownika fizycznego (od dnia 22.08.2007r. do dnia 24.09.2007 r.) i młodszego spawacza (od dnia 25.09.2007 r. do dnia 31.01.2008 r.) Jeszcze wcześniej pozwany pracował w firmie „(...)sp. z o.o. z siedzibą w D., w (...)w D., w Zakładzie Produkcyjno-Handlowym (...)w K. oraz w (...)sp. z o.o. w D.. Małżonka pozwanego D. M.przebywała wówczas na urlopie wychowawczym. Z tego tytułu otrzymywała dwa zasiłki rodzinne w kwocie po 48 zł oraz dodatek z tytułu opieki w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w kwocie 400 zł. W dniach od 08.12.2008 r. do 13.12.2008 r. przebywała w (...)Szpitalu Powiatowym w T.. W najbliższym czasie nie zamieszkała podejmować zatrudnienia. Postanowieniem z dnia 24.09.2008 r., sygn. akt (...)Sąd Rejonowy w T.stwierdził nabycie przez M. M. (1)spadku po babci W. C.. W skład nabytego przez pozwanego spadku wchodził dom wolnostojący położony w K.. składający się z dwóch pokoi oraz kuchni o pow. 60 m². Dom ten nadawał się do remontu. M. M. (1)był wówczas z żoną współwłaścicielem samochodu marki H.rok. prod. 1993 sprowadzonego z zagranicy dnia 24.07.2007 r.

Obecnie sytuacja stron przedstawia się następująco:

Małoletni M. M.skończył 13 lat, ma niecałe 180 cm wzrostu, waży ok. 50 kg i jest uczniem I klasy gimnazjum. Małoletni nie tylko często się przeziębia, ale wymaga również opieki ortodonta, chirurga i okulisty. Matka małoletniego od półtora roku jeździ z synem do ortodonta i za bilety autobusowe płaci 8 zł (za swój) i 4 zł (za syna). Do ortodonta jeździ nieregularnie, w zależności od wyznaczenia terminów wizyt przez lekarza, niekiedy co 3 miesiące, a niekiedy 2 razy w miesiącu. Małoletni pół roku temu miał założony aparat na zęby, który kosztował 350 zł. Nadto, małoletni co pół roku jeździł do chirurga w P.ze względu na problemy z jąderkami. Następną wizyta u chirurga zaplanowana jest za 3 lata. Matka małoletniego 3 miesiące temu kupiła dla syna okulary, za które zapłaciła 250 zł. Kupiła synowi również używane podręczniki za 70 zł, nowe ćwiczenia za ok. 100 zł i pozostałe wyposażenie za ok. 100 zł. Zakupiła także koszulkę na w-f za 10 zł oraz trampki za 15 zł, które to trampki wymienia małoletniemu co 2 miesiące. Za radę rodziców zapłaciła 30 zł i za ubezpieczenie 30 zł. Małoletni obiady jada w szkole, które sfinansowane są przez gminę. Jedynie sporadycznie zjada w domu drugi obiad.

Powód mieszka wraz z matką A. M.oraz jej mężem M. M. (4)w przerobionym ze stodoły budynku znajdującym się na nieruchomości jej teścia. W budynku tym znajdują się dwa pokoje, kuchnia i łazienka. A. M.jest z zawodu rolnikiem i od dnia 03.07.2013 r. zarejestrowana jest w Powiatowym Urzędzie Pracy w C.jako osoba bezrobotna bez przyznanego prawa do zasiłku. Pobiera świadczenia rodzinne na syna w postaci zasiłku rodzinnego w kwocie 106 zł i zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 153 zł (łącznie 259 zł). Utraciła rentę socjalną w kwocie 520 zł. Matka małoletniego nadal ma problemy ze zdrowiem, choruje na nadciśnienie, a z uwagi na zdiagnozowaną epilepsję i oligofrenię jest stale leczona w Poradni (...) w C.. Epilepsję leczy korzystając z leków refundowanych, jednakże ostatnio musiała dopłacić 12 zł, natomiast za leki na nadciśnienie płaci 18 zł, zaś na pozostałe leki zapisane przez neurologa wydaje 30 zł. W październiku 2013 r. otrzymała skierowanie do szpitala. Pomimo trapiących matkę małoletniego dolegliwości nie

jest ona całkowicie niezdolna do pracy i nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Ze względu jednak na jej wymagania zdrowotne (praca w specjalnie stworzonych warunkach), jak dotąd nie zaoferowano jej pracy.

Wydatki związane z utrzymaniem domu, w którym mieszka małoletni powód wraz z matką i ojczymem, przedstawiają się następująco: śmieci – 24 zł miesięcznie, prąd – 150 zł miesięcznie, woda – 60 zł miesięcznie, opał – 390 zł miesięcznie, gaz – 45 zł miesięcznie, Internet – 40 zł miesięcznie. W sumie koszt utrzymania tego mieszkania kształtuje się na poziomie 709 zł, co w przeliczeniu na jedną osobę daje kwotę 236 zł. Usprawiedliwione potrzeby małoletniego obejmują nadto: karta do telefonu – 30 zł miesięcznie, środki czystości – 45 zł miesięcznie, składki klasowe – 5 zł miesięcznie, wyżywienie – 350 zł miesięcznie, koszt dojazdu na zajęcia pozalekcyjne SKS – 30 zł miesięcznie, odzież – 100 zł miesięcznie, rada rodziców – 2,50 zł miesięcznie (30 zł rocznie), ubezpieczenie – 2,50 zł miesięcznie (30 zł rocznie), wycieczki klasowe – 16 zł miesięcznie (200 zł rocznie), zakup okularów i szkieł – 25 zł miesięcznie (300 zł rocznie), aparat ortodontyczny – 21 zł miesięcznie (250 zł rocznie). Łącznie: 863 zł miesięcznie.

Małżonek Agnieszki Marciniak – M. M. (4) jest zatrudniony na czas określony (od dnia 01.06.2012 r. do dnia 31.05.2017 r.) w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowo-Usługowym „(...)” w C.na ½ etatu na stanowisku stolarz za wynagrodzeniem 637,48 zł netto miesięcznie. M. M. (4) nie szuka pracy na cały etat, ponieważ ma zadłużenie u Komornika za alimenty na swoje dziecko W. K.(11 lat), na którą ma zasądzoną rentę alimentacyjną w kwocie 260 zł miesięcznie. M. M. (4) nie pracuje dodatkowo dorywczo. Powiatowy Urząd Pracy w C.od stycznia 2013 r. nie dysponował ofertami pracy dla mężczyzn w zawodzie stolarz na pełen etat.

Pozwany M. M. (1) ma 39 lat i z zawodu jest rolnikiem. Decyzją Starosty C. uznano go za osobę bezrobotną z dniem 02.12.2013 r. i przyznano mu zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 823,60 zł brutto miesięcznie do dnia 23.04.2014 r. Zasiłek dla bezrobotnych przysługiwał mu również od dnia 21.05.2013 r. do dnia 30.06.2013 r. Wcześniej, pozwany do dnia 01.12.2011 r. pracował jako samodzielny spawacz w firmie (...)sp. z o.o. w W.za wynagrodzeniem 1.500-1.700 zł łącznie z nadgodzinami (w 2011 r. jego wynagrodzenie w ww. firmie wyniosło łącznie 16.917,46 zł netto). Obecnie, wynagrodzenie dla spawacza samodzielnego zatrudnionego na cały etat w ww. zakładzie pracy wraz z wszelkimi dodatkami wynosi 1.627,65 zł netto miesięcznie. W związku z tym, iż w ww. firmie likwidowano działy pozwany rozwiązał z pracodawcą umowę o pracę za porozumieniem stron i od dnia 13.12.2011 r. zatrudnił się w firmie (...)sp. z o.o. w W.na stanowisku mechanik maszyn i urządzeń. Powyższa umowa o pracę rozwiązana została w dniu 11.05.2013 r. za wypowiedzeniem na wniosek pracodawcy z uwagi na likwidację działu mechaniki maszyn i urządzeń (art. 30 § 1 pkt 2 k.p). Od dnia 01.07.2013 r. do dnia 30.11.2013 r. pozwany pracował w firmie (...)w K.. na stanowisku magazynier / kierowca. Powyższa umowa o pracę rozwiązana została ze względu na upływ czasu, na który była zawarta. Obecnie, pozwany jest w trakcie aktywnego poszukiwania pracy. M. M. (1) w 2010 r. sprzedał samochód osobowy marki H. rok prod. 1996 za kwotę 3.700 zł i w tym samym roku dokładając różnicę kupił samochód osobowy marki R. rok prod. 1999 r. za kwotę 4.000 zł. Na paliwo wydaje 200 zł miesięcznie, zaś na przegląd 100 zł rocznie. Za ubezpieczenie samochodu łącznie z domem płaci 336 zł rocznie. Posiadane okulary zakupił 7 lat temu za kwotę 250 zł.

Pozwanemu i jego obecnej żonie D. M.w dniu (...).2011 r. urodziła się trzecia córka – K. M.. Rodzina zamieszkała w domu, który M. M. (1) dostał w spadku po swojej zmarłej babci W. C.. Pozwany płaci podatek od mieszkania i od budynku gospodarczego, gdzie przechowuje drewno i węgiel. W związku z tym, iż musiał wyremontować przeciekający dach domu, zaciągnął kredyt w kwocie 5.000 zł, który spłaca w ratach po 230 zł miesięcznie. Mieszkanie składa się z 2 pokoi, kuchni i łazienki.

Małżonka pozwanego – D. M.z zawodu technik-handlowiec, Decyzją Starosty C.została uznana za osobę bezrobotną z dniem 02.12.2013 r. i odmówiono jej przyznania prawa do zasiłku. D. M.od urodzenia dzieci, tj. od 7 lat nie pracuje i obecnie pobiera świadczenia w formie zasiłków rodzinnych na dzieci w kwotach 77 zł (na małol. K.), 106 zł (na małol. M.) i 106 zł (na małol. N.). Nadto, otrzymuje dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej, przyznany K. M.w kwocie 80 zł oraz otrzymała dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego przez małol. M.i N.w kwocie po 100 zł (jednorazowo). D. M.skończył się urlop wychowawczy na dziecko.

Małoletnie córki pozwanego – N. M. oraz M. M. (4) są obecnie uczennicami I klasy Szkoły Podstawowej w K.. Pozwany codziennie zawozi córki do szkoły, albowiem małoletnie nie są uprawnione do korzystania z transportu na koszt gminy, ponieważ odległość od miejsca zamieszkania do szkoły nie przekracza 3 km. Małoletnia N. cierpi na nadwzroczność, w związku z czym wymaga stałego noszenia okularów korekcyjnych. Małoletnia córka K. nie chodzi do przedszkola, ze względu na brak miejsc w placówce i niespełnianie przez rodziców kryteriów uprawniających do skorzystania z pierwszeństwa przyjęcia dziecka. Rodzina żony pozwanego mieszka 7 km od ich domu.

Koszty utrzymania mieszkania zajmowanego przez pozwanego, jego żonę oraz ich trzy córki przedstawiają się następująco: woda i energia elektryczna – 115 zł miesięcznie, gaz – 30 zł miesięcznie, opał (drewno, węgiel) – 100 zł miesięcznie, ubezpieczenie OC samochodu i domu – 46 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości – 37 zł miesięcznie. Ponieważ w domu tym mieszkają także żona pozwanego i ich trzy wspólne córki, spoczywający na pozwanym koszt partycypacji w utrzymaniu tego domu wynosi 66 zł miesięcznie. Pozostałe miesięczne wydatki pozwanego kształtują się następująco – paliwo – 275 zł miesięcznie, wyprawka szkolna dla dzieci – 67 zł miesięcznie (800 zł rocznie), ubezpieczenie – 6 zł miesięcznie (70 zł rocznie), składki szkolne – 25 zł miesięcznie, kredyty i pożyczki – 230 zł miesięcznie, środki czystości i higieniczne – 80 zł miesięcznie. W sumie wydatki pozwanego wynoszą zatem 749 zł miesięcznie.

Pozwany nie interesuje się małoletnim M. M., nie utrzymuje z nim kontaktu, nie pamięta o jego urodzinach czy świętach. Na chwilę obecną, M. M. (1) nie ma zadłużeń alimentacyjnych.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie znajdujących się w aktach niniejszego postępowania oraz w aktach Sądu Rejonowego w C.o sygn. III RC (...) dokumentów urzędowych oraz prywatnych, które nie budzą zastrzeżeń co do ich prawdziwości, nie zostały również zakwestionowane przez żadną ze stron postępowania. Podstawą rekonstrukcji stanu faktycznego stały się także zeznania matki małoletniego powoda - A. M., które Sąd I instancji uznał za wiarygodne, jako że były jasne, konsekwentne i logiczne, a nadto zgodne z przedłożonymi dowodami z dokumentów. Przede wszystkim, Sąd Rejonowy uznał za wiarygodny spis wydatków ponoszonych przez matkę powoda, jakie comiesięcznie przeznaczają na utrzymanie syna. Pozwany ww. wydatków nie kwestionował, a i Sąd uznał je za adekwatne do potrzeb dziecka w wieku powoda. Sąd I instancji uznał za wiarygodne także zeznania pozwanego M. M. (1), które ocenił jako jasne i logiczne, nadto znajdujące potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów. Przede wszystkim, Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom pozwanego w zakresie jego obecnej sytuacji materialnej i rodzinnej, albowiem powyższe znalazło odzwierciedlenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Nadto, Sąd Instancji w związku z tym, iż pozwany nie sprecyzował wydatków przeznaczonych na środki czystości, na podstawie zasad doświadczenia życiowego, uznał, iż usprawiedliwioną kwotą przeznaczoną na ten cel będzie kwota rzędu 80 zł.

Sąd Rejonowy wywodził, iż zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o., zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron.

W niniejszej sprawie, na przestrzeni okresu, jaki upłynął od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów (22.05.2009 r.) do czasu wyrokowania w tej sprawie (27.01.2014 r.), a zatem w przeciągu przeszło 4 lat doszło, jak podniósł Sąd Rejonowy, w pierwszym rzędzie do zmiany w zakresie usprawiedliwionych, istotnych potrzeb życiowych uprawnionego do świadczeń alimentacyjnych. Wzrost potrzeb dziecka podyktowany jest jego wiekiem oraz kontynuowaną edukacją. Powód liczy obecnie niespełna 14 lat, uczęszcza do I klasy gimnazjum, a jego potrzeby na przestrzeni badanego okresu uległy zwiększeniu. Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że kształtują się one obecnie na poziomie 863 zł miesięcznie (w tym: koszty utrzymania mieszkania – proporcjonalnie do liczby zamieszkałych w nim osób – 236 zł, karta do telefonu – 30 zł miesięcznie, środki czystości – 45 zł miesięcznie, składki klasowe – 5 zł miesięcznie, wyżywienie – 350 zł miesięcznie, koszt dojazdu na zajęcia pozalekcyjne SKS – 30 zł

miesięcznie, odzież – 100 zł miesięcznie, komitet rodzicielski – 2,50 zł miesięcznie (30 zł rocznie), ubezpieczenie – 2,50 zł miesięcznie (30 zł rocznie), wycieczki klasowe – 16 zł miesięcznie (200 zł rocznie), zakup okularów i szkieł – 25 zł miesięcznie (300 zł rocznie), aparat ortodontyczny – 21 zł miesięcznie (250 zł rocznie). Marginalnie w tym miejscu zauważyć należy, iż ww. okoliczności nie kwestionował pozwany przyznając, iż koszty utrzymania M.wzrosły (k. 75).

Analizując z kolei sytuację zarobkową i majątkową pozwanego M. M. (1), Sąd I instancji doszedł do następujących wniosków. Pozwany ma obecnie status osoby bezrobotnej z przyznanym zasiłkiem dla bezrobotnych w kwocie 823,60 zł brutto miesięcznie wypłacanym do dnia 23.04.2014 r. Sąd Rejonowy podkreślił w tym miejscu, iż pozwany zanim stał się bezrobotnym na przestrzeni ostatnich lat wielokrotnie podejmował stałe zatrudnienie w różnych zakładach, zatem znalezienie przez niego jakiegokolwiek zatrudnienia wydaje się być kwestią czasu, tym bardziej, że pozwany jest osobą zdrową zdolną do pracy. Wprawdzie, w porównaniu ze stanem faktycznym ustalonym w poprzedniej sprawie o alimenty dochody pozwanego zmalały (wcześniej 1.413,20 zł netto, obecnie zasiłek 863,60 zł brutto), to jednak, w ocenie Sądu I instancji, mając na uwadze powyższe rozważania, stwierdzić należy, iż jego zarobki w przypadku znalezienia pracy wzrosną. Jednocześnie, jak podkreślił Sąd Rejonowy, oceniając możliwości zarobkowe pozwanego należy mieć na uwadze przepis art. 136 k.r.o., zgodnie z którym jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. Pozwany, składając wypowiedzenie pracy w firmie (...) sp. z o.o. z dniem 01.12.2011 r., niewątpliwie pogorszył swoją sytuację finansową (obecne zarobki wraz z dodatkami w ww. firmie na stanowisku zajmowanym wówczas przez pozwanego wynoszą obecnie 1.627,65 zł netto miesięcznie). Pozwany, zmieniając wówczas pracę na inną, niewątpliwie podjął ryzyko. Co prawda, pozwany podnosił, iż zmienił pracę jedynie z tego powodu, iż w ww. zakładzie ograniczano zatrudnienie i gdyby sam nie wypowiedział umowy o pracę, takie wypowiedzenie pewnie by otrzymał, to jednak nie miał pewności, że zwolnienia dotkną również jego, tym bardziej, że ww. w zakładzie pracował przez ponad 4 lata na różnych stanowiskach.

Z drugiej jednak strony, Sąd I instancji, oceniając sytuację pozwanego, miał na uwadze okoliczność, iż pozwany ma na utrzymaniu troje dzieci (w tym jedno urodzone po ustaleniu kwestii alimentów w poprzedniej sprawie) oraz niepracującą żonę. Powyższe okoliczności, jak podkreślił Sąd Rejonowy, nie zwalniają jednak (...) od partycypowania w kosztach utrzymania małoletniego syna M., chociaż niewątpliwie miały one istotny wpływ na ustalenie wysokości renty alimentacyjnej w niniejszej sprawie.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że aktualne wydatki pozwanego kształtują się na poziomie 749 zł miesięcznie (w tym: koszty utrzymania mieszkania – proporcjonalnie na jedną osobę – 66 zł, paliwo – 275 zł miesięcznie, wyprawka szkolna dla dzieci – 67 zł miesięcznie (800 zł rocznie), ubezpieczenie – 6 zł miesięcznie (70 zł rocznie), składki szkolne – 25 zł miesięcznie, kredyty i pożyczki – 230 zł miesięcznie, środki czystości i higieniczne – 80 zł miesięcznie. Zatem przyjmując, iż możliwości zarobkowe pozwanego oscylują obecnie wokół kwoty, którą otrzymywałby nadal pracując w firmie (...) (1.627,65 zł netto miesięcznie), po odliczeniu wydatków, pozwanemu pozostaje do rozdysponowania kwota 878,65 zł (1.627,65 zł – 749 zł), którą to kwotą jest on obowiązany podzielić się ze swoją czwórką małoletnich dzieci. Należy zaznaczyć, że pomimo trudnej sytuacji pozwany spłaca miesięcznie łącznie 230 zł tytułem zaciągniętych kredytów i pożyczek.

Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że jego wykonywanie stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami.

W szczególnych przypadkach, gdy sytuacja dziecka tego wymaga, rodzice mają obowiązek wyzbywania się posiadanego majątku bądź jego niektórych składników, aby w ten sposób podolać ciężarowi na nich obowiązkowi alimentacyjnemu.

Do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, obowiązani są oboje rodzice (art. 133 § 1 k.r.o.). Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda kształtują się obecnie na poziomie 863 zł miesięcznie. Oznacza to, że każdego z rodziców z tytułu utrzymania dziecka obciążają wydatki w kwocie 431,50 zł miesięcznie. Co do zasady, w myśl art. 135 § 2 k.r.o., wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. W niniejszej sprawie, osobiste starania o utrzymanie i wychowanie powoda podejmuje jego matka, A. M.. Jednakże, w ocenie Sądu I instancji, obecna sytuacja materialna i rodzinna pozwanego nie pozwala mu na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletniego syna powyżej kwoty 350 zł. W tej sytuacji, zdaniem Sądu Rejonowego, to matka powoda wraz z obecnym mężem powinni sprostać pozostałym kosztom jego utrzymania.

Wobec powyższego, Sąd I instancji uznał, że odpowiadającą zarobkowym i majątkowym możliwościom pozwanego M. M. (1), jak i usprawiedliwionym potrzebom powoda M. M. jest renta alimentacyjna w wysokości 350 zł miesięcznie. Podwyższenie alimentów o kwotę 50 zł jest, w ocenie Sądu Rejonowego, zasadne, albowiem - jak przyznał sam pozwany - potrzeby małoletniego na przestrzeni badanego wzrosły, pozwany zaś ma możliwości zarobkowania na poziomie 1.627,65 zł. Nadto, Sądowi I instancji nie umknął uwadze fakt, że pozwany, poza regularnym uiszczaniem renty alimentacyjnej, w żaden inny sposób nie uczestniczy w życiu małoletniego (nie pamięta o jego urodzinach czy o świętach, dotychczas nie wiedział nawet o zmianie nazwiska przez dziecko). Powyższe świadczy o absolutnym braku zainteresowania synem i podniesienie renty alimentacyjnej o stosunkowo niewielką kwotę w jakiś sposób dodatkowo zrekompensuje powodowi neutrzymywanie kontaktów z biologicznym ojcem.

W tej sytuacji, Sąd Rejonowy orzekł jak w punkcie I wyroku, oddalając zaś powództwo w pozostałym zakresie, w punkcie II orzeczenia.

Sąd I instancji nie obciążył pozwanego kosztami uiszczenia opłaty sądowej, od której powód był zwolniony z mocy ustawy, jako że w ocenie Sądu pozwany przegrał przedmiotowy proces jedynie w niewielkiej części, nadto w pierwszej kolejności powinien on przeznaczyć otrzymywane środki pieniężne na zaspokojenie ciężącego na nim względem powoda obowiązku alimentacyjnego (punkt III wyroku).

Zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Rejonowy nadał wyrokowi w jego punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności (punkt IV wyroku).

Od powyższego orzeczenia apelację wywiódł, w ustawowym terminie, pozwany - z dnia 24.02.2014 r. (k. 100-103), zaskarżając wyrok w całości.

Apelujący zarzucił:

1. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez ustalenie, że możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego pozwalają na podwyższenie renty alimentacyjnej na rzecz małoletniego M. M. z kwoty 300 zł do kwoty 350 zł miesięcznie,
2. nierozważnie w sposób bezstronny i wszechstronny okoliczności sprawy, a w szczególności pominięcie sytuacji rodzinnej pozwanego i zasady wyrażonej w orzecznictwie, iż dzieci pozwanego mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak wtedy, gdy żyją oddzielnie,
3. bezzasadną zmianę terminu realizacji renty alimentacyjnej z 15. dnia każdego miesiąca na 10. dzień każdego miesiąca kalendarzowego dokonaną przez Sąd I instancji wbrew żądaniom strony powodowej zawartym w pozwie,

4. pominięcie złożonych przez pozwanego wniosków dowodowych o zobowiązanie matki małoletniego powoda do wyjawienia posiadanego przez nią majątku na okoliczność ustalenia jej sytuacji majątkowej, co ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Wskazując na powyższe, apelujący wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego,
2. ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości,
3. uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności odnośnie punktu I zaskarżonego orzeczenia na czas trwania niniejszego postępowania, ponieważ jego utrzymanie grozi niepowetowaną stratą dla pozwanego i jego rodziny.

W uzasadnieniu wskazał, że Sąd Rejonowy niezasadnie zastosowanie art.136 krio – pozwany został poinformowany, że jest przeznaczony do zwolnienia, poszukał więc innej pracy i mając zagwarantowane zatrudnienie u nowego pracodawcy, zwolnił się z (...) sp. z o. o. Alimenty płacił sumiennie nawet z zasiłku. Wskazał, że aktualnie uzyskuje zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 685,81 zł, pięćoosobowa rodzina pozwanego żyje na granicy nędzy i nie jest w stanie samodzielnie zaspokoić podstawowych potrzeb. Sąd Rejonowy pominął tę sytuację rodzinną i potrzeby dzieci pozwanego. Trzy córki pozwanego mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Zdaniem pozwanego wyliczenia Sądu I instancji co do sytuacji finansowej pozwanego są błędne. Kwota 878,65 zł pozostająca mu do dyspozycji po odliczeniu wydatków, dzielona na 4 dzieci daje po 220 zł, a nie 350 zł. Potrzeby M.są zaspokajane kosztem potrzeb córek pozwanego. Sąd Rejonowy nie odniósł się do wniosków pozwanego o przedstawienie przez A. M.informacji o jej stanie majątkowym, nieruchomościach i dochodach, co ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Stwierdził, że Sad Rejonowy bezzasadnie zmienił termin, do którego ma obowiązek co miesiąc płacić alimenty.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się jedynie w niewielkiej części zasadna. Zasadne okazały się zarzuty odnoszące się do terminu comiesięcznego uiszczania alimentów oraz co do błędnego zastosowania art.136 krio. Pozostałe zarzuty są nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 386 § 2 i 4 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji uchyla zaskarżone postanowienie (rozstrzygające w postępowaniu nieprocesowym co do istoty sprawy) jedynie w przypadku stwierdzenia nieważności postępowania, w razie nierozpoznania przez sąd I instancji istoty sprawy albo gdy wydanie postanowienia wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Pozwany w swojej apelacji nie wyjaśnił, z jakiej przyczyny orzeczenie w powyższym zakresie podlegać winno uchyleniu i nie sformułował w odniesieniu do tego orzeczenia żadnych w tym przedmiocie zarzutów. Wobec uznania przez Sąd odwoławczy, że nie zachodzi nieważność postępowania, którą ma obowiązek wziąć pod uwagę z urzędu, wniosek pozwanego o uchylenie zaskarżonego orzeczenia okazał się nieuzasadniony.

Sąd Okręgowy podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocenę prawną Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne, ustanawiając integralną częścią swego rozstrzygnięcia (art. 382 k.p.c.). Nie podziela natomiast oceny Sądu I instancji co do konsekwencji utraty przez pozwanego pracy w (...) spółce z o. o. i zastosowania art.136 krio oraz rozstrzygnięcia co do terminu spełniania świadczeń alimentacyjnych.. Jednakże tylko ten drugi zarzut skutkował niewielką zmianą wyroku, pierwszy nie wpłynął na zasadność orzeczenia.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił sytuację osobistą, w tym zdrowotną, a także majątkową powoda i zakres jego usprawiedliwionych potrzeb. Nieprawidłowe wnioski wywiódł natomiast z materiału dowodowego odnośnie sytuacji pozwanego. Możliwości zarobkowe pozwanego można było ustalić dopiero po uzupełnieniu materiału dowodowego o wywiady w PUP przeprowadzone przez Sąd Okręgowy. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny relacji pomiędzy sytuacjami M. M., A. M.i M. M. (1), w tym w przedmiocie kosztów utrzymania i źródeł utrzymania ww. osób.

Od chwili uprawomocnienia się poprzedniego orzeczenia w kwestii alimentacji powoda przez pozwanego, tj. wyroku Sądu Rejonowego w C.z dnia 12.12.2008 r., sygn. akt III RC (...) (data prawomocności: 22.05.2009 r. – wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. akt II Ca 368/09) minęło prawie 6 lat, a powód osiągnął 14 lat. Małoletni, jak szczegółowo wskazywał na to Sąd Rejonowy, jest aktualnie uczniem gimnazjum, tym samym wzrosły jego wydatki na edukację i zajęcia sportowe. Poza tym, M. M. ma problemy zdrowotne związane z uzębieniem, a także urologiczne. Ma nadto stwierdzoną wadę wzroku. Wskazane schorzenia powodują zwiększone wydatki chłopca na leczenie. Dodać trzeba, iż w związku z tym, że małoletni jest starszy, znajduje się aktualnie w okresie dojrzewania, wzrosły jego potrzeby w zakresie wyżywienia.

Pozwany nie kwestionował okoliczności, iż wzrosły potrzeby małoletniego powoda. Wprost stwierdził w piśmie procesowym z dnia 9.12.2013 r., stanowiącym odpowiedź na pozew, iż potrzeby syna wzrosły (k. 22). Bezsporne potrzeby powoda Sąd Rejonowy ustalił na 860 zł. Przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego można stwierdzić, że ustalone zostały na skromnym poziomie.

Ocena możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego dokonana przez Sąd Rejonowy ostatecznie okazała się prawidłowa, chociaż na podstawie dowodów zgromadzonych w I instancji nie można było wywieść logicznie tych wniosków, które wywiódł Sąd Rejonowy. Rację ma pozwany, że nie można mu postawić zarzutu, że bez ważnego powodu zrzekł się zatrudnienia albo zamienił na mniej zyskowne – art.136 krio. Pozwany bowiem logicznie wyjaśnił, dlaczego zgodził się na rozwiązanie umowy o pracę z przedsiębiorstwem (...)sp. z o. o. za porozumieniem stron. Ze względu na likwidację działów rozwiązał stosunek pracy za porozumieniem stron, zatrudnił się do 13.12.2011 r. w (...)spółce z o. o. jako mechanik maszyn i urządzeń. Umowa została mu wypowiedziana 11.05.2013 r. z uwagi na likwidację działu. Od 1 lipca 2013 r. do 30 listopada 2013 r. pracował jako magazynier – kierowca u A. R., umowa wygasła z uwagi na upływ czasu, na który została zawarta. Zgodnie zatem z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania należy ocenić, że działania pozwanego były celowe, nakierowane na zmianę pracy wobec konieczności życiowej, a nie na jej utratę bez ważnej przyczyny. Skoro pozwany znalazł w tamtym czasie inną pracę, logiczne było, że rozwiązał umowę o pracę z pracodawcą, który i tak by go zwolnił. Nie można więc, jak zrobił to Sąd Rejonowy, oceniać aktualnych możliwości zarobkowych pozwanego na podstawie przeszłej pracy w (...)sp. z o. o.

Ocena możliwości zarobkowych pozwanego jest jednak ostatecznie trafna. Aktualnie M. M. (1)co prawda nie pracuje, jest osobą bezrobotną, otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych do czerwca 2014 r. Twierdzi, że aktywnie poszukuje pracy, ale nie jest w stanie znaleźć zatrudnienia. Sąd odwoławczy, na podstawie dowodów z dokumentów w postaci pisma z Powiatowego Urzędu Pracy w S.z dnia 09.07.2014 r. (k. 140-141) oraz pisma z Powiatowego Urzędu Pracy w C.z dnia 10.06.2014 r. (k. 137-138) ustalił, iż w ostatnim roku w Powiecie C.zgłoszono 35 ofert pracy, zaś w Powiecie S.było ich 16 - oferty odpowiadające kwalifikacjom i uprawnieniom M. M. (1) oraz oferty bez konkretnych wymagań pracodawców, z wynagrodzeniem brutto w granicach od 1.680 zł do 2.000 zł (na stanowisku magazyniera, magazyniera z wózkiem widłowym, pracownika produkcji). Twierdzenia pozwanego w kwestii, iż nie może znaleźć aktualnie pracy, okazały się zatem gołosłowne. Możliwości zarobkowe pozwanego wynoszą więc przynajmniej 2.000 zł brutto miesięcznie. Zauważyć także trzeba, że jak wynika z wyjaśnień pozwanego złożonych na rozprawie odwoławczej 21.10.2014 r., pozwany znajduje okresowe, sezonowe zatrudnienie w spółce (...), co także świadczy o jego możliwościach zarobkowych.

Rację ma pozwany, że Sąd Rejonowy nie odniósł się do wniosków pozwanego o przedstawienie przez A. M. informacji o jej stanie majątkowym, nieruchomościach i dochodach. Jednak pozwany nie podaje, jaki wpływ miałby powyższy dowód na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Rozmiar świadczenia alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i majątkowych oraz zarobkowych możliwości zobowiązanego – art.135 par.1 krio. Istotna jest więc sytuacja powoda i pozwanego, a sytuacja matki dziecka jedynie uzupełniająco, dla ustalenia proporcji, w jakich każde z rodziców jest zobowiązane do pokrywania potrzeb dziecka. Zakres świadczeń alimentacyjnych i tak limitowany był w tej sprawie przede wszystkim sytuacją majątkową i możliwościami zarobkowymi pozwanego, który w istocie nie jest w stanie łożyć na syna takich kwot, jakie powinien. Biorąc pod uwagę, że to matka własnymi staraniami przyczynia się do utrzymania i wychowania syna, pozwany winien pokrywać 60-70% jego potrzeb materialnych. Tylko

jednak z uwagi na sytuację pozwanego przyczynia się on do pokrywania potrzeb dziecka jedynie w 40%. Jest to tym bardziej niewiele, że ustalony przez Sąd Rejonowy zakres usprawiedliwionych potrzeb powoda na kwotę 860 zł ocenić należy jako bardzo skromny, a nadto to matka powoda swoimi osobistymi staraniami przyczynia się do wychowania dziecka, czego pozwany nie robi. Nadto zauważyć należy, iż - wbrew twierdzeniom skarżącego - Sąd I instancji poczynił ustalenia co do sytuacji matki powoda i jej obecnego męża. Wynika z nich między innymi, że matka powoda ma problemy ze zdrowiem, może pracować jedynie w specjalnie stworzonych warunkach, stąd znalezienie przez nią pracy rzeczywiście wiązać się musi z większymi trudnościami, niż znalezienie pracy przez pozwanego. W tych okolicznościach nie sposób uznać, że obciążenie pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym wobec syna na kwotę 350 zł miesięcznie jest nadmierne.

Co do dalszych zarzutów apelacyjnych, to istotnie, Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę, przy ustalaniu sytuacji pozwanego, wydatków M. M. (1) na wyżywienie. Nadto Sąd nie uwzględnił okoliczności, iż na dzień wyrokowania pozwany utrzymywał swoją pięcioosobową rodzinę z zasiłku dla bezrobotnych w wysokości 685,81 zł. Rodzina pozwanego żyje na granicy nędzy i nie jest w stanie samodzielnie zaspokoić podstawowych potrzeb. Należy jednak mieć na uwadze, że obowiązkiem Sądu było rozważenie możliwości zarobkowych zobowiązanego do świadczenia alimentacyjnego, a nie jego aktualnych dochodów. Pozwany ma obowiązek podjąć wszelkie możliwe w jego sytuacji działania, które pozwolą mu uzyskiwać dochody w wysokości pozwalającej na utrzymanie uprawnionego do alimentacji syna z pierwszego małżeństwa oraz dzieci z drugiego związku. Decydując się na posiadanie czworga dzieci powinien przewidywać, że będzie musiał dokładać zwiększonych starań o uzyskanie środków finansowych na ich utrzymanie i wychowanie. Ze zgromadzonego materiału dowodowego przez Sąd Rejonowy, uzupełnionego dowodami z dokumentów przez Sąd odwoławczy, wynika, iż z uwagi na młody jeszcze wiek pozwanego, jego dobry stan zdrowia, wyuczony zawód, posiadane dodatkowe kwalifikacje oraz dotychczas zdobyte doświadczenie, a nadto wskazane powyżej oferty pracy, uznać należało, iż M. M. (1) jest w stanie łożyć na utrzymanie syna M. 350 zł miesięcznie.

Mając wszystko powyższe na uwadze, zdaniem Sądu odwoławczego, prawidłowe jest ustalenie Sądu Rejonowego, iż nastąpiła zmiana stosunków, o jakiej mowa w art. 138 k.r.o., tj. wzrosły potrzeby powoda, te usprawiedliwione, niezbędne, o jakich mowa w art. 135 § 1 k.r.o., wynoszące aktualnie przynajmniej 860 zł miesięcznie. Pozwany tego nie kwestionował. To z kolei uzasadniało podwyższenie renty alimentacyjnej należnej małoletniemu M. M. (1) z kwoty 300 zł do wysokości 350 zł, uwzględniając przy tym możliwości pozwanego wynoszących przynajmniej 2.000 zł brutto, a więc ok. 1.500 zł netto. Pozwany ma obowiązek podzielić się uzyskiwanymi dochodami z każdym z dzieci. Nadto ma obowiązek oszukiwania każdego zatrudnienia, także w rozmiarze przekraczającym pełen etat, aby zaspokoić potrzeby swoich czworga dzieci. Dodatkowo Sąd Okręgowy ocenia, że nie ma uzasadnionych przyczyn, dla których żona pozwanego w trudnej sytuacji finansowej rodziny nie podejmuje pracy. Co do zasady jest ona zobowiązana także do zaspokajania potrzeb córek, a podjęcie przez nią pracy i dołożenie do wspólnego utrzymania w oczywisty sposób odciążałoby pozwanego. Zorganizowanie opieki nad córkami w czasie pracy ich matki jest rzeczą rodziców. Nadto pozwany posiada hektar ziemi, w części przeznaczony na ogródek, z którego plody są wykorzystywane na potrzeby wspólnego gospodarstwa domowego, co odciąża budżet domowy.

W tej sytuacji, rozstrzygnięci o wysokości renty alimentacyjnej okazało się zasadne.

Uzasadniony okazał się zarzut apelacyjny odnośnie rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego zawartego w punkcie I zaskarżonego wyroku w zakresie terminu płatności alimentów. Rację ma skarżący, iż żądaniem pozwu było uiszczenie renty alimentacyjnej przez M. M. (1) do dnia 15. każdego miesiąca (k. 1), a więc tak jak dotychczas, tj. w sposób określony w wyroku Sądu Rejonowego w C.z dnia 12.12.2008 r., sygn. akt III RC (...) (k. 30 wskazanych akt). Z niewyjaśnionych przyczyn Sąd I instancji w zaskarżonym orzeczeniu określił termin płatności alimentów do 10. dnia każdego miesiąca. W tym zakresie apelacja jest zasadna.

Kierując się wskazanymi wyżej argumentami, uznając tym samym zarzuty apelacyjne jedynie częściowo za trafne, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I w ten tylko sposób, że oznaczył płatność alimentów do 15. dnia każdego miesiąca – punkt 1. W pozostałej zaś części, Sąd odwoławczy, na podstawie art. 385 k.p.c., apelację pozwanego oddalił jako bezzasadną – punkt 2.

SSO A. Kulczewska - Garcia SSO M. Miczke SSR M. Król - Poniatowska